

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Administrare Fiscală
 Direcția Generală a Finanțelor
 Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
 Tel : +0232 213332
 Fax : +0232 219899
 e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 308 / 24.04.2012
 privind soluționarea contestației formulate de
Societatea agricolă "X" jud. Iași
 înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
 sub nr./**30.01.2012**

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Biroul Soluționare Contestații, a fost sesizată de **Societatea agricolă "X"** sediul în sat, comuna, județul Iași, cod unic de înregistrare RO, cu privire la contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Suma contestată este în valoare totală de **0** lei și reprezintă:

- 0 lei - impozit pe profit;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de d-l în calitate de președinte și poartă amprenta în original a ștampilei societății contestatoare.

Cu adresa nr. din 02.02.2012, organul de soluționare competent a transmis contestația Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași în vederea întocmirii referatului cu propuneri de soluționare și a constituirii dosarului contestației, aceasta răspunzând cu adresa nr. AIF/..... din 21.02.2012, înregistrată la instituția noastră sub nr. din 27.02.2012.

Având în vedere faptul că în contestația formulată petenta nu preciza clar sumele contestate, organul de inspecție fiscală, cu adresa nr. AIF...../06.02.2012, îi solicită acesteia să revină cu precizări, societatea răspunzând cu adresa nr. din 15.02.2012, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. din 16.02.2012.

Așadar, suma contestată este de **0 lei** reprezentând 0 lei - impozit pe profit, 0 lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, 0 lei - taxă pe valoarea adăugată și 0 lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de faptul că actul administrativ fiscal atacat a fost comunicat petentei în data de **29.12.2011**, cu adresa nr. AIF/.... din 23.12.2011 aflată în copie la dosarul cauzei, pe care administratorul societății a semnat de primire și a aplicat ștampila, iar contestația a fost depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași în data de **30.01.2012** unde a fost înregistrată sub nr. dg/.....

Contestația este însoțită de Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/...../21.02.2012, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea în totalitate a contestației formulate de **Societatea agricolă "X" sat, jud. Iași**, ca fiind neîntemeiată.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Societatea agricolă "X" sat, jud. Iași contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală nr., motivând în susținerea contestației următoarele:

Cu privire la impozitul pe profit stabilit suplimentar de plată și majorările de întârziere aferente

1. În decizie se reține la lit. c) că prin vânzarea din 28.09.2009 în cadrul procedurii executării silită a imobilelor clădire brutărie cu teren aferent de mp și teren de mp, baza de impozitare a fost influențată cu suma de 0 lei reprezentând diferența dintre prețul obținut - 0 lei - și valoarea de inventar a clădirii - 0 lei. Altfel spus, se stabilește ca fiind venit valoarea reală, de piață, a mijloacelor fixe înstrăinate.

Consideră că prețul obținut în urma licitației publice înlocuiește bunul vândut care era proprietatea asociației de la înființare. Dacă suma de bani obținută ia locul bunurilor vândute, înseamnă că acel preț nu este venit în sensul Codului fiscal.

Ar fi fost venit dacă prin vânzări succesive s-ar fi obținut un preț mai mare la vânzare față de cel plătit la cumpărare, diferența reprezentând venit din tranzacții imobiliare supus impozitării.

Chiar dacă ar fi fost considerat venit, suma de 0 nu este impozabilă. Astfel vânzarea silită a fost pornită de ANAF pentru datorii neachitate la bugetul consolidat al statului. Aceste datorii sunt întotdeauna

cheltuieli deductibile. Dacă ele erau plătite voluntar, în termenul prevăzut de lege, bineînțeles că erau înscrise în buget ca și cheltuială deductibilă. Dacă plata acestor datorii către stat s-a făcut forțat prin executare silită, ele rămân deductibile și cum nu au fost prinse anterior în buget la cheltuieli, astăzi ele reprezintă o plată legală deductibilă.

2. Organele de inspecție fiscală stabilesc ca nedeductibilă fiscal suma de 0 lei plătită de asociație prestatorului de servicii S.C. "Y" S.A. reprezentând contravaloare arat și stropit via deoarece **Societatea agricolă "X" sat, jud. Iași** nu a înregistrat producție din viticultură și nici nu a prezentat documente din care să rezulte că via a fost calamitată în anul 2009.

Suținerea organelor de inspecție fiscală potrivit căreia această cheltuială dacă nu a avut ca rezultat o producție agricolă și nici nu s-a dovedit că acea producție a fost calamitată înseamnă că nu a fost făcută nu are suport legal.

Aceasta deoarece, pe de o parte organul fiscal putea să verifice realitatea operațiunii printr-un control încrucișat la prestator, iar pe de altă parte legea nu prevede că dacă o cheltuială nu aduce venit este nedeductibilă.

Cu privire la dovada calamității viei, asociația nu a urmat procedura pentru constatarea calamității deoarece nu a fost asigurată.

3. În decizia de impunere se reține la lit. h) că suma de 0 lei reprezintă venit realizat din vânzarea silită din 11.08.2010 a unor bunuri imobile așa încât trebuia plătit impozit la această sumă.

Consideră nelegală această impunere pentru aceleași motive expuse la punctul 1. din contestație.

4. Contestă și accesoriile aferente impozitului pe profit contestat.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de plată și accesoriile aferente acesteia

1. La lit. c) din decizia de impunere se stabilește că predarea de produse agricole membrilor asociației în perioada 2006 - 2011 constituie o livrare de bunuri în sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, livrare rezultată din activități economice conform art. 127 alin. (2) și necuprinsă în scutirile de la plata TVA prevăzute la art. 141.

Societatea agricolă înființată în temeiul Legii nr. 36/1991 este o asocierie de tip privat prin care asociații aduc în societate folosința terenurilor agricole proprietatea lor, în scopul exploatării eficiente a acestor terenuri. Prin art. 6 teza a doua, legea stabilește expres faptul că asociații își păstrează dreptul de proprietate asupra terenurilor aduse în societate.

În ultimă instanță societatea este un contract prin care asociații se învoiesc să pună ceva în comun cu scopul de a împărți foloasele ce ar putea rezulta (art. 1491 C.civ. vechi)

Din această perspectivă, hotărârea asociațiilor de a culege, proporțional cu suprafața adusă în societate, o parte din fructele industriale ale pământului în calitatea lor de proprietari și asociați, nu

poate fi interpretată ca fiind o livrare efectuată cu plată. Conform art. 483 C.civ. "*Fructele naturale sau industriale ale pământului, fructele civile, sporul animalelor(prăsilă) se cuvin proprietarului în puterea dreptului de accesiune.*"

Relația dintre asociat și societate este o relație parte-întreg. Asociatul face parte din societate și nu este terț față de aceasta.

Pentru a ne afla în sfera de aplicare de TVA trebuie să existe o legătură între două persoane independente: furnizorul care livrează bunul și beneficiarul care plătește această livrare. În speță însă nu se poate spune că asociatul este independent față de societatea din care face parte.

Dacă asociatul este proprietar și primește o parte din recoltă în această calitate nu se poate spune că a avut loc o livrare de bunuri.

Pentru ca o activitate de livrări de bunuri să intre în sfera de aplicare a TVA-ului trebuie ca aceasta să aparțină circuitului civil, adică să se facă contra unei plăți.

Produsele agricole au fost primite de asociați ca urmare a înțelegerii acestora - prin hotărârea adunării generale - de a împărți foloasele rezultate din asocierea în societatea agricolă.

Asociatul unei asociații agricole este un producător prin intermediul societății din care face parte și numai reglementarea expresă din art. 141 alin. (2) lit. b) îl împiedică să pretindă scutirea întregii activități a societății agricole de la plata TVA pentru recolta însușită de pe proprietatea sa.

Un alt argument este "interpretarea prin asemănare" cu norma care reglementează impozitul pe venit. Astfel, pentru determinarea profitului impozabil legea nu consideră cota de distribuție din producția realizată de societatea agricolă atribuită membrilor asociați ca o cheltuială deductibilă - art. 21 alin. (4) lit. g) din Codul fiscal - deci nu este o livrare în sensul art. 128 - 130, iar contravaloarea acestor produse nu este purtătoare de TVA.

2. În actul administrativ fiscal contestat se reține la lit. e) că în procedura executării silită au fost vândute la 28.09.2008 bunuri în valoare de 0 lei din care 0 lei TVA și că potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal datorează TVA în sumă de 0 lei aferentă operațiunii de vânzare.

Această impunere este lipsită de temei legal deoarece raportul juridic născut dintr-o vânzare prin executare silită are trei părți: debitorul, creditorul și terțul adjudecatar. Creditorul, subrogându-se în drepturile debitorului, scoate la vânzare silită proprietatea debitorului. Terțul cumpără, plătește prețul și TVA-ul corespunzător, bani care intră în patrimoniul creditorului, inclusiv TVA-ul. Ca urmare, dacă TVA-ul a fost plătit odată statului, creditorul fiind Trezoreria Iași, este illogic să mai fie impusă încă o dată această sumă.

3. Impunerea sumei de 0 lei reprezentând TVA la lit. f) din decizia de impunere este nelegală pentru motivele arătate la pct. 2 de mai sus.

Mai mult, executarea silită fiind făcută de ANAF, instituție fiscală care adună și contribuțiile datorate bugetului statului, TVA-ul a fost vărsat de terțul adjudecator direct în Trezoreria statului. Eventualele diferențe dintre factura de vânzare și chitanțe nu sunt imputabile debitorului care nu a participat în nici un fel la întocmirea acestor acte, ci creditorul următor.

4. Pentru lucrările agricole realizate de S.C. "Y" S.A. se impune TVA-ul corespunzător sumei plătite pentru aceste lucrări, însă consideră că acea cheltuielă a fost făcută legal pentru motivele prezentate la impozitul pe profit și ca urmare, TVA-ul este deductibil.

5. Consideră ca o consecință a modificării sumelor datorate cu titlu de TVA și recalcularea majorărilor de întârziere datorate.

Ca urmare, solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală au efectuat inspecția fiscală la **Societatea agricolă "X" sat, jud. Iași**, a cărei rezultate au fost consemnate în Raportul de inspecție fiscală nr. în baza căruia au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. prin care au stabilit obligații fiscale în sumă totală de **0 lei** reprezentând:

- 0 lei - impozit pe profit;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Din acestea petenta contestă doar suma de **0 lei** reprezentând:

- 0 lei - impozit pe profit;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Referitor la aspectele contestate, organele de inspecție fiscală au consemnat următoarele:

Impozit pe profit

Perioada verificată: 01.01.2008 - 31.12.2010

1. În baza facturii fiscale de executare silită seria IS VEC nr. /28.09.2009 a fost vândută clădire brutărie și teren de mp din lot 4 și mp din lot 9 cu valoarea totală de 0 lei din care 0 lei TVA. Articolul contabil de înregistrare a scăderii din gestiune a mijlocului fix a

fost eronat făcut 5122 = 2121, în loc de 5122 = 758 cu suma de 0 lei și implicit 5122 = 4427 cu suma de 0 lei.

Potrivit declarației fiscale nr./31.01.2007 depusă la Primăria, valoarea de înregistrare a clădirii era de 0 lei.

Ca urmare organele de inspecție fiscală au influențat profitul impozabil aferent anului 2009 cu suma de **S lei**.

2. Societatea a înregistrat cheltuieli cu arat și stropit via în sumă totală de 0 lei în baza facturilor fiscale seria VIN nr. /13.07.2009 cu valoarea de 0 lei și seria VIN nr. /31.07.2009 cu valoarea de 0 lei, însă în aceeași perioadă fiscală nu a înregistrat producție obținută din viticultură și nici documentație întocmită pentru calamități.

Aferent acestor cheltuieli pe care le-a considerat nedeductibile fiscal, organul de inspecție fiscală a majorat baza de impozitare pentru calculul impozitului pe profit pentru anul 2009 cu suma de **0 lei**.

3. În baza facturilor fiscale de executare silită seria IS VEC nr. /11.08.2010 au fost vândute clădiri și terenuri cu valoarea totală de 0 lei din care 0 lei TVA. Articolul contabil de înregistrare a scăderii din gestiune a mijlocului fix a fost eronat făcut 4423 = 2121 cu 0 lei și 448, 444, 43., 44.. = 2121 cu 0 lei, în loc de 5122 = 758 cu suma de 0 lei și implicit 5122 = 4427 cu suma de 0 lei.

Valoarea contabilă a mijloacelor fixe valorificate prin executare silită înregistrată în contul 212.1. este de 0 lei, din care valoarea amortizată înregistrată în contul 281.2. este în sumă de 0 lei.

Ca urmare organele de inspecție fiscală au influențat profitul impozabil aferent anului 2010 cu venitul obținut din vânzarea acestor active în sumă totală de **0 lei** [0 lei - (0 lei - 0 lei)].

Diferența de impozit pe profit stabilită de către organele de inspecție fiscală aferent acestor constatări este în sumă totală de **0 lei**, pentru care s-au calculat și accesorii în sumă totală de **0 lei**, așa cum se precizează în Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/..... /21.02.2012.

Taxa pe valoarea adăugată

Perioada verificată: 01.01.2006 - 31.08.2011

1. Societatea a înregistrat în perioada verificată livrările de produse agricole către membrii asociației în sumă totală de 0 lei în contul 621 "Cheltuieli cu colaboratorii", în baza listelor de avans chenzinal semnate de membrii asociației.

Considerând că potrivit art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, intră în sfera de cuprindere a TVA-ului, constituind livrare rezultată din activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2) din același act normativ, organele de inspecție fiscală au colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de **0 lei**;

2. În baza facturii fiscale de executare silită seria IS VEC nr. /28.09.2009 a fost vândută clădire brutărie și teren de mp din lot 4 și 636,61 mp din lot 9 cu valoarea totală de lei din care lei TVA. Articolul contabil de înregistrare a scăderii din gestiune a mijlocului fix a

fost eronat făcut 5122 = 2121, în loc de 5122 = 758 cu suma de 0 lei și implicit 5122 = 4427 cu suma de 0 lei.

Ca urmare, în baza art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au influențat taxa pe valoarea adăugată cu suma de **0 lei**.

3. În baza facturilor fiscale de executare silită seria IS VEC nr./11.08.2010 au fost vândute clădiri și terenuri cu valoarea totală de 0 lei din care 0 lei TVA. Articolul contabil de înregistrare a scăderii din gestiune a mijlocului fix a fost eronat făcut 4423 = 2121 cu 0 lei și 448, 444, 43., 44.. = 2121 cu 0 lei, în loc de 5122 = 758 cu suma de 0 lei și implicit 5122 = 4427 cu suma de 0 lei.

Plata TVA din fondurile încasate din executare silită a fost efectuată cu OP/27.07.2010 cu valoarea de 0 lei.

Valoarea contabilă a mijloacelor fixe valorificate prin executare silită înregistrată în contul 212.1. este de 0 lei, din care valoarea amortizată înregistrată în contul 281.2. este în sumă de 0 lei.

Scăderea din gestiune a acestor mijloace fixe a fost făcută de societate în luna decembrie 2010 printr-un articol eronat, respectiv 4423 = 2121 cu suma de 0 lei, în loc de 0 lei așa cum apare înregistrat în chitanțele de trezorerie din data de 09 și 10.09.2010.

Ca urmare, în baza art. 137 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată cu suma de **0 lei**.

4. Societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei în baza facturilor fiscale seria VIN nr./13.07.2009 și seria VIN nr./31.07.2009 emise de S.C. "Y" S.R.L. Iași reprezentând "arat via primăvara" și "stropit via", însă în aceeași perioadă fiscală nu a înregistrat producție obținută din viticultură și nici documentație întocmită pentru calamități.

Ca urmare, în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată cu suma de **0 lei**.

Pentru plata cu întârziere a acestor diferențe de taxă pe valoarea adăugată, organele de inspecție fiscală au stabilit accesorii în sumă totală de 0 lei, așa cum se precizează în Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/...../21.02.2012.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative referitoare la speța analizată, în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

IMPOZITUL PE PROFIT

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de 0 lei și accesoriile aferente în sumă de 0 lei, cauza supusă soluționării este

dacă petenta datorează aceste sume în condițiile în care nu a înregistrat veniturile obținute din vânzarea în cadrul procedurii de executare silită a unor clădiri și terenuri din patrimoniu.

În fapt, în baza facturii fiscale de executare silită seria IS VEC nr./28.09.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași în numele **Societății agricole "X" sat, jud. Iași** a fost vândută către persoana fizică clădirea brutărie și teren de mp din lot 4 și mp teren din lot 9 cu valoarea totală de 0 lei din care valoare fără TVA 0 lei și 0 lei TVA.

Petenta a înregistrat scăderea din gestiune a acestor mijloace fixe prin articolul contabil:

5122	=	2121	- 0 lei.
"Conturi la bănci în lei"		"Construcții"	

Organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 0 lei reprezentând valoarea fără TVA obținută în urma vânzării acestor imobilizări corporale trebuia înregistrată în contul 758 "Alte venituri din exploatare".

Ca urmare organele de inspecție fiscală au influențat baza de impozitare cu venitul net obținut din vânzarea acestor mijloace fixe în sumă de **0 lei**, determinat ca diferență între valoarea veniturilor obținute din vânzare, respectiv 0 lei, și valoarea de înregistrare în contabilitate a mijloacelor fixe vândute, respectiv 0 lei.

De asemenea, în baza facturilor fiscale de executare silită seria IS VEC nr./11.08.2010 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași în numele **Societății agricole X" jud. Iași** au fost vândute clădiri și terenuri cu valoarea totală de 0 lei din care 0 lei TVA.

În luna decembrie 2010 petenta a înregistrat scăderea din gestiune a acestor mijloace fixe prin articolele contabile 4423 = 2121 cu 0 lei și 448, 444, 43.., 44.. = 2121 cu 0 lei.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 0 lei reprezentând valoarea fără TVA obținută în urma vânzării acestor imobilizări corporale trebuia înregistrată în contul 758 "Alte venituri din exploatare".

Valoarea contabilă a mijloacelor fixe valorificate prin executare silită înregistrată în contul 212.1. "Construcții" era de 0 lei, din care valoarea amortizată înregistrată în contul 281.2. "Amortizarea construcțiilor" era în sumă de 0 lei.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au influențat profitul fiscal cu venitul net obținut din vânzarea acestor mijloace fixe în sumă de **0 lei**, determinat ca diferență între valoarea veniturilor obținute din vânzare, respectiv 0 lei, și valoarea de înregistrare în contabilitate a mijloacelor fixe vândute, respectiv 0 lei (0 - 0).

În urma majorării profitului impozabil cu aceste venituri, organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de impozit pe profit în sumă totală de **0 lei**.

Prin Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/...../21.02.2012, organele de inspecție fiscală menționează că majorările de întârziere aferente acestei diferențe de impozit pe profit, calculate conform anexelor nr. 1/C și nr. 1/E la referat pe care le transmit, sunt în sumă totală de **0 lei**.

În drept, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează :

*"(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între **veniturile realizate din orice sursă** și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și **alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.**"*

De asemenea, și punctul 12. din Norme metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, date în aplicarea art. 19, dispun:

"12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor art. 21 din Codul fiscal."

Astfel, potrivit Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, astfel cum au fost aprobate atât prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.752/2005, valabil până la 31.12.2009, cât și prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.055/2009, valabil începând cu data de 01.01.2010, prevăd:

"Contul 758 "Alte venituri din exploatare"

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența veniturilor realizate din alte surse decât cele nominalizate în conturile distincte de venituri ale activității de exploatare.

În creditul contului 758 "Alte venituri din exploatare" se înregistrează:

[...]

- prețul de vânzare al imobilizărilor necorporale și corporale cedate (451, 453, 461)."

Prin prisma textelor de lege sus citate, se reține că orice venit sau element similar veniturilor realizat de societate trebuie luat în considerare la calculul profitului impozabil, cu excepția celor neimpozabile prevăzute expres de lege.

Mai mult, legea prevede clar că prețul de vânzare al imobilizărilor corporale cedate, în speță clădiri și terenuri, se înregistrează în contul de venituri 758 "Alte venituri din exploatare" care se ia în calcul la stabilirea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit.

Ca urmare, în mod corect, această sumă trebuia înregistrată pe venituri, respectiv în contul în contul 758 "Alte venituri din exploatare" și impozitată, așa cum au procedat organele de inspecție fiscală.

Motivarea contestației potrivit căreia sumele obținute din vânzare nu sunt venit deoarece această vânzare s-a făcut prin licitație în cadrul executării silită, iar prețul obținut înlocuiește bunurile imobile vândute, nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației deoarece indiferent de modul în care s-a realizat vânzarea acestor bunuri, de bună-voie sau prin executare silită, societatea a obținut în urma acestei vânzări un venit din care au fost acoperite datoriile la bugetul consolidat al statului.

În ceea ce privește susținerea petentei potrivit căreia suma obținută din vânzare a fost utilizată la plata datoriilor către stat, datorii care reprezintă cheltuieli deductibile pentru societate, organul de soluționare competent reține faptul că înregistrarea pe cheltuieli a acestor datorii către bugetul statului de către societate s-a făcut la data nașterii lor și tocmai neachitarea lor a condus la aceste vânzări de bunuri în cadrul procedurii de executare silită.

Ca urmare, din punct de vedere fiscal sumele obținute din vânzarea în cadrul procedurii de executare silită reprezintă un venit impozabil pentru contestație, astfel că în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit diferența de impozit pe profit în sumă de **0 lei** și majorările de întârziere aferente, în sumă de **0 lei**, drept pentru care se va respinge contestația formulată de **Societatea agricolă "X" sat, jud. Iași**, ca neîntemeiată, pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la impozitul pe profit în sumă de 0 lei și accesoriile aferente în sumă de 0 lei, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează aceste sume în condițiile în care în anul 2009 a înregistrat cheltuieli cu arat și stropit via, însă nu a înregistrat producție din viticultură.

În fapt, societatea contestație a înregistrat cheltuieli cu arat și stropit via în sumă totală de 0 lei, în baza facturilor fiscale seria VIN nr./13.07.2009 cu valoarea de lei și seria VIN nr./31.07.2009 cu valoarea de 0 lei, însă în aceeași perioadă fiscală nu a înregistrat producție obținută din viticultură și nici documentație întocmită pentru calamități.

Cu suma acestor cheltuieli pe care le-a considerat nedeductibile fiscal, organul de inspecție fiscală a majorat baza de impozitare pentru calculul impozitului pe profit cu suma de 0 lei, stabilind o diferență de impozit pe profit în sumă de **0 lei**.

Prin Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/...../21.02.2012, organele de inspecție fiscală menționează că majorările de întârziere aferente acestei diferențe de impozit pe profit, calculate conform anexei nr. 1/D la referat pe care o transmit, sunt în sumă totală de **0 lei**.

Contestatoarea susține că acea cheltuială este reală și că legea nu precizează că dacă o cheltuială nu aduce venit, acea cheltuială nu este deductibilă.

În drept, art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează :

*“(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și **cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri**, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”*

Se reține astfel că pentru a fi luate în considerare la stabilirea profitului impozabil și implicit a impozitului pe profit, cheltuielile efectuate de o societate trebuie să conducă la obținerea de venituri.

Ca urmare, dacă societatea nu a înregistrat producție în viticultură și deci nu a înregistrat nici venituri din valorificarea acestei producții, înseamnă că nu justifică scopul pentru care a făcut aceste cheltuieli, astfel încât în mod corect organele de control au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil, motiv pentru care se va respinge contestația formulată, ca neîntemeiată, pentru impozitul pe profit în sumă de **0 lei** și majorările de întârziere aferente în sumă de **0 lei**.

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

Perioada verificată: 01.01.2006 - 31.08.2011

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și accesoriile aferente acesteia în sumă de 0 lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă societatea agricolă avea obligația colectării taxei pe valoarea adăugată aferentă produselor acordate membrilor asociați în schimbul subscrierii dreptului de folosință asupra terenului agricol, în condițiile în care aceasta consideră operațiunea în cauză drept neimpozabilă, însă și-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente cumpărărilor destinate realizării acestor operațiuni.

În fapt, în perioada verificată, **Societatea agricolă "X" sat**, jud. Iași a acordat membrilor asociați produse pentru suprafețele de teren date în folosința asociației în sumă totală de lei, înregistrând contravaloarea acestora în contul 621 "Cheltuieli cu colaboratorii", în baza listelor de avans chenzinal semnate de membrii asociației.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că potrivit art. 126 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, această operațiune intră în sfera de cuprindere a TVA-ului, constituind livrare rezultată din activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2) din același act normativ, astfel că societatea agricolă avea obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor

acordate membrilor asociații, stabilind astfel TVA colectată suplimentar în sumă de **0 lei**.

Prin Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/...../21.02.2012, organele de inspecție fiscală menționează că majorările de întârziere aferente acestei diferențe de taxă pe valoarea adăugată, calculate conform anexei nr. 2/A la referat pe care o transmit, sunt în sumă totală de **0 lei**.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 126 alin. (1), art.127, art.128 alin. (1) și art. 130 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"ART. 126

Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);"

ART. 127

(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

*(2) În sensul prezentului titlu, **activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.***

Art. 128

(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. [...]

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial."

Având în vedere faptul că societatea și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru toate aprovizionările necesare obținerii producției agricole, se reține că distribuirea acestor

bunuri către membrii asociați constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, operațiune impozabilă din punct de vedere al taxei.

De asemenea, în cazul unei operațiuni care implică un schimb, conform art. 130 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se consideră că s-a efectuat o livrare de bunuri cu plată:

"ART. 130

În cazul unei operațiuni care implică o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii în schimbul unei livrări de bunuri și/sau prestări de servicii, fiecare persoană impozabilă se consideră ca a efectuat o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii cu plată. [...]"

Cu privire la art. 130 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, Normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, precizează:

"Norme metodologice:

8.(1) Operațiunile prevăzute la art.130 din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o alta livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii."

Se reține că acordarea produselor agricole membrilor asociați în schimbul subscrierii dreptului de folosință asupra terenului agricol intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată întrucât are loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor din proprietatea societății în schimbul dreptului de folosință asupra pământului.

În susținerea soluției ce urmează a fi adoptată, organele de soluționare au avut în vedere și faptul că acordarea produselor membrilor asociați nu se regăsește nominalizată în categoria operațiunilor scutite.

Se reține de asemenea faptul că persoana juridică plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru toate aprovizionările de materii prime, materiale, mărfuri (semințe, îngrășăminte, erbicide, piese de schimb, etc.) necesare obținerii producției agricole.

Având în vedere prevederile art. 145 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora persoana impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată doar dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, precum și faptul că operațiuni taxabile sunt cele la care se colectează TVA, rezultă că, inițial, atunci când a dedus integral taxa aferentă bunurilor achiziționate, societatea a considerat că va realiza numai operațiuni taxabile, la care va aplica TVA.

Ulterior, o parte din producția realizată a fost valorificată prin vânzare la terți cu TVA, iar o parte a fost acordată membrilor asociați –

operațiune considerată de societate ca fiind netaxabilă, motiv pentru care nu a colectat TVA.

În situația în care a considerat că livrarea de produse către asociați este o operațiune scutită, societatea trebuia să ajusteze taxa dedusă inițial în sensul diminuării acesteia.

Afirmația contestatoarei potrivit căreia asociații sunt proprietari ai pământului și primesc o parte din recoltă în această calitate, deci predarea produselor agricole către aceștia nu constituie o livrare de bunuri cu plată sau o prestare de servicii, nu are relevanță în susținerea cauzei deoarece, pentru dreptul de folosință al terenurilor, asociația poate plăti membrilor dividende, iar în cazul achitării de dividende în natură, sub formă de produse, operatorul economic are obligația de a achita TVA, în plus față de impozitul pe dividende.

Având în vedere cele precizate mai sus, documentele existente la dosarul cauzei precum și prevederile legale în vigoare în perioada verificată, se reține că în mod legal organul de inspecție fiscală a stabilit în sarcina societății agricole obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă produselor acordate membrilor asociați în schimbul subscrierii dreptului de folosință asupra terenului agricol, în condițiile în care aceasta și-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente cumpărărilor destinate realizării acestor operațiuni, motiv pentru care se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de **Societatea agricolă "X" sat, jud. Iași** pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **0 lei** și accesoriile aferente acesteia în sumă de **0 lei**.

4. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și accesoriile aferente acesteia în sumă de 0 lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare datorează aceste sume în condițiile în care nu a înregistrat taxa pe valoarea adăugată colectată înscrisă de organul de executare în facturile fiscale de vânzare a unei clădiri și a unui teren în cadrul procedurii de executare silită.

În fapt, în baza facturii fiscale de executare silită seria IS VEC nr./28.09.2009 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași în numele **Societății agricole "X" sat, jud. Iași** a fost vândută către persoana fizică clădirea brutărie și teren de mp din lot 4 și mp teren din lot 9 cu valoarea totală de 0 lei din care valoare fără TVA 0 lei și 0 lei TVA.

Petenta a înregistrat această factură fiscală prin articolul contabil:

5122	=	2121	- 0 lei.
"Conturi la bănci în lei"		"Construcții"	

Organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 0 lei reprezentând valoarea TVA obținută în urma vânzării acestor imobilizări corporale și înscrisă în factura fiscală de executare trebuia înregistrată în

contul 4427 "TVA colectată", stabilind astfel o diferență de taxă pe valoarea adăugată de plată în sumă de **0 lei**.

Prin Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/...../21.02.2012, organele de inspecție fiscală menționează că majorările de întârziere aferente acestei diferențe de taxă pe valoarea adăugată, calculate conform anexei nr. 2/B la referat pe care o transmit, sunt în sumă totală de **0 lei**.

În drept, sunt aplicabile prevederile punctului 75. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, date în aplicarea art. 155, care precizează:

"75. (1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. d) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silită care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se va întocmi de către organele de executare silită pe numele și în contul debitorului executat silit. În factură se face o mențiune cu privire la faptul ca facturarea este realizată de organul de executare silită către care se fac și plățile de către cumpărător. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită.

(2) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător sau adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.

(3) Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu-i mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/ adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(4) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operațiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu va evidenția în decontul de taxă operațiunile respective.

(5) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silită a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silită transmise de organele de

executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la art. 160 din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(6) *Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conține, pe lângă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, numele și datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor."*

Potrivit acestor prevederi legale, în cazul bunurilor supuse executării silită care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se întocmește de către organele de executare silită pe numele și în contul debitorului executat silit, acesta din urmă având obligația de a evidenția în contabilitatea proprie factura de executare silită, inclusiv taxa pe valoarea adăugată colectată.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași - Administrația Finanțelor Publice a Orașului Târgu Frumos a transmis petentei factura fiscală de executare silită seria IS VEC nr. din 28.09.2009, care avea înscrisă la rubrica "Valoarea T.V.A." o taxă pe valoarea adăugată colectată în sumă de **0 lei**, cu adresa nr. din 01.10.2009 pe care reprezentantul societății a semnat de primire și a aplicat ștampila în data de 05.10.2009.

Ca urmare, petenta avea obligația să înregistreze această factură în contabilitate, inclusiv taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei, așa cum a stabilit și organul de inspecție fiscală, drept pentru care urmează a se respinge contestația formulată pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

5. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și accesoriile aferente acesteia în sumă de 0 lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare datorează aceste sume în condițiile în care a înregistrat o taxă pe valoarea adăugată plătită mai mare decât cea care rezultă din ordinele de plată transmise de organul de executare.

În fapt, în baza facturilor fiscale de executare silită seria IS VEC nr./11.08.2010, nr./22.09.2010, nr./23.09.2010 și nr./27.10.2010 emise de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași în numele **Societății agricole "X" sat, jud. Iași** au fost vândute clădiri și terenuri cu valoarea totală de 0 lei din care **0 lei TVA.**

Petenta a înregistrat în contabilitate aceste facturi transmise de către organul de executare silită, în luna decembrie 2010.

Tot în luna decembrie 2010 a înregistrat și plata TVA-ului înscris în aceste facturi fiscale de executare silită astfel:

4423	=	212.1	- 0 lei, și
"TVA de plată"		"Construcții"	
4423	=	212.1	- 0 lei
"TVA de plată"		"Construcții"	

Organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei, motivat de faptul că societatea a înregistrat în plus această sumă ca plată.

Prin Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/...../21.02.2012, organele de inspecție fiscală menționează că majorările de întârziere aferente acestei diferențe de taxă pe valoarea adăugată, calculate conform anexei nr. 2/C la referat pe care o transmit, sunt în sumă totală de **0 lei**.

Contestatoarea susține că executarea silită fiind făcută de ANAF, TVA-ul a fost vărsat de terțul adjudecator direct în Trezoreria statului, astfel că eventualele diferențe dintre factura de vânzare și chitanțe nu sunt imputabile debitorului care nu a participat în nici un fel la întocmirea acestor acte, ci creditorul următor.

În drept, sunt aplicabile prevederile punctului 75. din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, date în aplicarea art. 155, citate mai sus, dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecator, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător sau adjudecator în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie.

Debitorul executat silit, în cazul de față **Societatea agricolă "X" sat, jud. Iași**, are obligația să evidențieze suma achitată pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită.

Din documentele existente la dosarul cauzei, rezultă că Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași - Administrația Finanțelor Publice a Orașului Târgu Frumos, cu adresele nr. din 23.08.2010, nr./29.11.2010 și nr./18.012011, a transmis prin poștă petentei atât facturile fiscale de executare silită seria IS VEC nr.-...../11.08.2010, nr./22.09.2010, nr. din 23.09.2010 și nr./27.10.2010, cât și ordinele de plată nr. .../27.07.2010, nr. .../09.09.2010 și nr./10.09.2010, precum și Nota de restituire nr.din 24.09.2010, prin care a fost plătită suma totală de **0 lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată încasată de la cumpărător.

Rezultă astfel că, față de taxa pe valoarea adăugată încasată și plătită de către organul de executare silită, în sumă de **0 lei**, petenta a înregistrat în plus ca TVA plătită suma de **0 lei**.

În Raportul de inspecție fiscală nr. F-IS 1016 din 22.12.2011, organele de inspecție fiscală stabilesc ca sumă înregistrată în plus ca TVA plătită suma de **0 lei**, sumă pe care o stabilește ca diferență datorată de petentă și pe care o înscrie și în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-IS 1474 din 22.12.2011, deci cu 0 lei mai puțin.

Organul de soluționare competent, având în vedere că potrivit art. 213 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

"Prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac.", precum și faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a înregistrat în plus suma de 0 lei reprezentând plată TVA, diminuând astfel taxa pe valoarea adăugată de plată, va respinge contestația pentru acest capăt de cerere, ca neîntemeiată.

6. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și accesoriile aferente acesteia în sumă de 0 lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare datorează aceste sume în condițiile în care nu a demonstrat că achizițiile pentru care a fost dedusă această taxă au fost destinate realizării de operațiuni taxabile.

În fapt, societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de 4.560 lei în baza facturilor fiscale seria VIN nr. /13.07.2009 și seria VIN nr. /31.07.2009 emise de S.C. "Y" S.R.L. Iași reprezentând "arat via primăvara" și "stropit via", însă în aceeași perioadă fiscală nu a înregistrat producție obținută din viticultură și nici documentație întocmită pentru calamități.

Organele de inspecție fiscală au stabilit o diferență de taxă pe valoarea adăugată cu suma de **0 lei**, în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Referatul privind propunerea de soluționare a contestației nr. AIF/.... /21.02.2012, organele de inspecție fiscală menționează că majorările de întârziere aferente acestei diferențe de taxă pe valoarea adăugată, calculate conform anexei nr. 2/D la referat pe care o transmit, sunt în sumă totală de **0 lei**.

Petenta consideră că acea cheltuială a fost făcută legal, organul fiscal putea să verifice realitatea operațiunii printr-un control încrucișat la prestator. Cu privire la dovada calamității viei, asociația menționează că nu a urmat procedura pentru constatarea calamității deoarece cultura nu a fost asigurată.

În drept, în speță sunt incidente prevederile art. 145 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor, care precizează:

"(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; [...]"

Organul de soluționare competent a reținut la punctul III. 2. din prezenta decizie faptul că deși petenta a înregistrat cheltuieli cu arat și stropit via în baza acestor facturi, acestea nu sunt aferente realizării unor venituri în perioada verificată, astfel că nici taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate nu este aferentă unor operațiuni taxabile, așa cum se prevede la art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Motivația societății contestatoare potrivit căreia cultura de viță de vie pentru care au fost efectuate aceste lucrări a fost calamitată nu a putut fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, deoarece petenta nu a depus la dosar documente în susținerea acestei afirmații.

Potrivit Legii nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură, constatarea pagubelor se face după ce producătorul agricol depune o înștiințare scrisă la primărie cel mai târziu în 48 de ore de la data producerii evenimentului, de către o comisie numită de prefectul județului, formată pe plan local din primar, unul sau doi specialiști de la centrul agricol și un delegat din partea organelor județene ale Ministerului Finanțelor Publice.

Petenta nu a prezentat organelor de inspecție documente din care să rezulte că a parcurs procedura prevăzută de Legea nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură, motivând în contestație că nu a realizat această procedură pentru că nu ar fi putut fi primit despăgubiri deoarece nu avea asigurată această cultură, așa cum prevede legea.

Organul de soluționare competent reține însă faptul că potrivit art. 1 al Legii nr. 381/2002 privind acordarea despăgubirilor în caz de calamități naturale în agricultură "*sunt considerate calamități naturale pierderile cantitative și calitative de recolte, mortalitatea și/sau sacrificarea de necesitate a animalelor, produse printr-o manifestare distructivă a unor fenomene naturale și a bolilor, pe areale extinse.*", în cazul producerii acestora zona respectivă este declarată zona calamitată prin hotărâre a Guvernului, în conformitate cu art. 14 din lege.

Ori, petenta nu a dovedit nici faptul că zona în care a avut cultura de viță de vie a fost declarată prin hotărâre a Guvernului zonă calamitată în anul 2009.

Ca urmare, deoarece cheltuielile cu arat și stropit via în baza acestor facturi nu s-au concretizat într-o producție agricolă ce ar fi putut fi comercializată, nici taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate nu este aferentă unor operațiuni taxabile, așa cum se prevede la art. 145 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Mai mult, societatea nu a demonstrat că producția viticolă a fost calamitată, astfel încât pentru acest capăt de cerere se va respinge contestația formulată, ca neîntemeiată.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **Societatea agricolă "X" sat**, jud. Iași pentru suma totală de **0 lei** reprezentând:

- 0 lei - impozit pe profit;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;
- 0 lei - majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ȘEF SERVICIU
SOLUȚIONARE CONTESTAȚII,**

Întocmit,
consilier superior

4ex./24.04.2012